

N:o 111.

Af Herr A. W. Westerdal: Om införande i kommunallagarne af ett stadgande derom, att redovisningsskyldig samhällsmedlem icke må deltaga i revisorsval eller till revisor väljas.

Enligt stadganden i de särskilda kommunalförfattningarne äro vederbörande samhällsmyndigheter ansvarige för de medel, som de under sin förvaltning innehafva, äfvensom för de säkerhetshandlingar, mot hvilkas antaglighet anmärkning ej blifvit gjord till protokollet, hvarförutan denna ansvarighet fortfar tilldess förvaltningen blifvit godkänd eller ock tilldess natt och år efter räkenskapernas aflämnande förflutit, utan att klander i laga ordning blifvit anställt.

Då berörda förvaltning är underkastad den granskning, som uppdrages åt utsedde revisorer, är det af högsta vikt att dessa revisorers väljande sker på ett sätt, som aflägsnar allt tvivel om veld. Det torde således icke vara lämpligt att de personer, hvilkas förvaltning är underkastad denna granskning, sjelfva deltaga i val af revisorer, än mindre dertill utses. Senare fallet torde väl sällan inträffa, ehuru uttryckligt förbud deremot icke finnes; men väl lär det i allmänhet vara vanligt, att redovisningsskyldige samhällsmedlemmar deltaga i val af revisorer, dervid de, om valsammankomsten tillfälligtvis är fåtaligt besökt, kunna lyckas och äfven lyckats — hvarpå exempel ej saknas — med öfvervägande pluralitet sjelfve utse de revisorer, som skola granska deras förvaltning, detta välförståendes i deras eget intresse. Blotta möjligheten af en sådan utgång synes mig vara tillräcklig anledning att föreslå någon bestämmelse, hvarigenom ett ökadt förtroende fästes vid det maktpåliggande uppdrag, kommunen lemnar sina granskningsmän.

I följd af hvad jag här korteligen anført, tillåter jag mig vördsamt hemställa, det Riksdagen ville för sin del besluta, att

till 17 § i Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse på landet;

till 16 § i Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse i stad;

till 9 § i Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd; och

till 8 § i Kongl. förordningen den 20 November 1863 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm, foga ett så lydande tillägg:

Uti revisorsvalet må icke redovisningsskyldig samhällsmedlem deltaga, ej heller till revisor väljas.

Stockholm den 27 Januari 1877.

A. W. Westerdal.

N:o 112.

Af Herr Pehr Benjaminsson: Om sammanslagning af de för tillverkning och försäljning af bränvin stadgade särskilda afgifter m. m.

I nu gällande förordning angående bränvins tillverkning stadgas bland annat, att tillverkningsavgiften skall utgå med 80 öre för hvarje kanna bränvin af 50 procents styrka vid + 15 grader, och i förordningen om bränvins försäljning att avgiften vid minuthandel med bränvin skall utgå med 25 öre och vid utskänkning med 40 öre för hvarje kanna, och att avgiften för bränvins tillverkning tillfaller statsverket, men avgiften för bränvins försäljning tillfaller en femtedel landstingen och en femtedel hushållningssällskapen, för att användas till ändamål, som för länet nyttiga äro, och de återstående tre femtedelarne tillfalla i stad stadskommun och å landet landtkommun för att dem emellan efter folkmängd fördelas. För min ringa del anser jag, att såväl avgiften för bränvinsförsäljning som för bränvinstillverkning borde sammanslås till en enda afgift och läggas på bränvinstillverkningen, hvarigenom skulle för statsverket beredas betydligt ökade inkomster. Jag vågar fördenskull föreslå, att Riksdagen måtte besluta: